

ΑΤΤΙΚΟΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ

ΜΑΡΝΗ 20 - ΑΘΗΝΑ 104 33 - ΤΗΛΕΦΩΝΟ 210 523 5149
www.attikosomilos.gr

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: «ΑΤΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ»
ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ: Χριστίνα Δούκα - Τρύφων Αναγνωστόπουλος
ΕΚΔΟΤΗΣ-ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ: Χριστίνα Δούκα, Αιγιοσθένων 57, 11146 Γαλάτσι
ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ: 1063
ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ- ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΜΟΝΤΑΖ
ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΗΣΗ: L-PRESS, Ζαΐμη 40, τηλ. 210 8228258

**ΜΕΡΕΣ ΚΑΙ ΩΡΕΣ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΜΑΣ:**
ΤΕΤΑΡΤΗ, ΠΕΜΠΤΗ, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ: 7 ΕΩΣ 9 Μ.Μ.

Στις 14 Μαρτίου πραγματοποιήθηκε η Γεν. Συνέλευση και ακολούθησαν αρχαιρεσίες της Ο.Φ.Ο.Ε.Σ.Ε. - Ο.Ε.Ν.Ε.
Στο νέο Δ.Σ. ευχόμαστε κάθε επιτυχία στο έργο του και στην επίτευξη των στόχων του.

	ΕΞΩΦΥΛΛΟ	ΕΜΠΡΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟ	ΠΙΣΩ ΕΞΩΦΥΛΛΟ
Φωτογραφίες:	«Άποψη της Γκαμήλας από την Μονή Στοριού» Αθανάσιος Δημάκας	«Αγριολούλουδα» Γιώργος Βετσόπουλος	«Φαράγγι Σαμαριάς» Χάρης Ιωαννίδης

Ανοιξιάτικο

ΤΗΣ ΛΟΥΛΑΣ ΜΑΡΔΑ

Η ανοιξιάτικη φύση κλαίει το δείλι
Με μίαν επίμονη βροχούλα γεμάτη λυγμούς
Όλα γύρω πλημμύρισαν καημούς μυστικούς
Το λουλούδι στο βάζο μαραμένο έχει γύρει.

Πώς τη νιώθει η ψυχή μου την απρόσωπη λύπη
Που σταλάζει τριγύρω το μουντό δειλινό
Σαν το βλέμμα γι' άγνωστο λόγο θολό
Αντικρίζει φαντάσματα μισεμένα απ' τη λήθη.

Κάθε πίκρα που παίρνω, κάθε πίκρα που δίνω
Στα γυρίσματα κάποιων κακών μας στιγμών
Πεταλούδες ολόμαυρες καιρών μακρινών
Στην απόχρη του «θα ξεχαστούν» μ' ανακούφιση κλείνω.

Ο ΑΤΤΙΚΟΣ εύχεται σε όλα τα μέλη
και τους φίλους του καλό ΠΑΣΧΑ !

ΝΕΑ ΜΕΛΗ

Με πολλή αγάπη καλωσορίζουμε τα νέα μας μέλη:

Πέπη Πάνου-Μιχάλη, Κατερίνα Αμαρτωλού, Γεωργία Πολύζου, Τούλα Μπτσάκου, Ελένη Παραρά, Χρυσή Αγγουρά, Κωνσταντίνο Γαρτζούνη, Γιάννη, Δέσποινα και Γεωργία Παπασάββα, Πέτρο Ροή, Πίτσα Σιγάλα, Αναστασία Σαμαρά, Κωνσταντίνα Καντέλη, Ζωή Μαυροβίτη, Αναστασία Ραφτοπούλου, Εμμανουήλ Αποστολάκη, Πάτρα Κωνσταντίνου, Μαρία Πιλατάκη, Ελένη Σωτηριάδου και Παυλίνα Φωκίτη.

ΠΕΝΘΗ

Στην αγαπητή μας φίλη Αφροδίτη Μιχαήλ εκφράζουμε τα θερμότερά μας συλλυπητήρια για την απώλεια της μητέρας της. Να είναι καλά να τη θυμάται.

Από τη σύνταξη

Την Κυριακή 24 Ιανουαρίου στη ζεστή και όμορφα διακοσμημένη αίθουσα του ξενοδοχείου «PLAZA» κόψαμε την πίτα μας ανταλλάσσοντας ευχές. Μια και αυτή η Κυριακή ήταν η πρώτη της αποκριάς, η βραδιά εξελίχτηκε σε αποκριάτικο γλέντι. Οι Αττικοί για άλλη μια φορά εντυπωσίασαν με τις χορευτικές τους επιδόσεις και το αμείωτο κέφι τους.

ΤΟ ΝΕΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ

Μετά τα αποτελέσματα των αρχαιρεσιών της 10ης Μαρτίου 2010 το σώμα συγκροτήθηκε σε Διοικητικό Συμβούλιο με την παρακάτω σύνθεση:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:	ΜΠΟΥΤΟΣ Δημήτριος
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ:	ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ Ευσταθία
ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ:	ΔΟΥΚΑ Χριστίνα
ΕΙΔ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ:	ΑΦΕΝΤΑΚΗ Ροζαλία
ΤΑΜΙΑΣ:	ΔΗΜΑΚΑΣ Αθανάσιος
ΕΦΟΡΟΣ ΕΚΔΡΟΜΩΝ:	ΧΟΝΔΡΟΓΙΑΝΝΗ Μαίρη
ΕΦΟΡΟΣ ΟΡΕΙΒΑΣΙΑΣ:	ΔΡΑΚΟΥ Σούλα
ΜΕΛΟΣ:	ΤΟΛΗ Μαρίνα
ΜΕΛΟΣ:	ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ Χάρης

Για την **Εξελεγκτική Επιτροπή** εξελέγησαν οι:

ΦΟΡΤΩΜΑΣ Παναγιώτης
ΧΑΤΖΑΚΗΣ Κωνσταντίνος, και
ΛΑΜΠΙΡΗΣ Νικόλαος.

Για το **Πειθαρχικό Συμβούλιο** εξελέγησαν οι:

ΜΙΧΑΗΛ Αφροδίτη
ΓΙΑΠΟΥΤΖΙΔΟΥ Πόπη
ΘΩΜΑΔΑΚΗΣ Ευάγγελος, και
ΣΠΙΝΟΥ Δήμητρα.

«Το γεφύρι της Πλάκας»

Φωτογραφία Χριστίνας Δούκα

«Καταφύγιο Κιθαιρών»

Φωτογραφία Τρ. Αναγνωστόπουλου

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2009

ΤΗΣ ΜΑΡΙΝΑΣ ΤΟΛΗ

Η Ηπειρος ήταν για άλλη μια φορά ο προορισμός μας για τη χριστουγεννιάτικη εκδρομή. Και πιο συγκεκριμένα ένα από τα πολλά χωριά των Τζουμέρκων, το Βουγαρέλι.

Η ημέρα της αναχωρήσεως έφτασε και το πούλμαν ξεκίνησε για την πολυπόθητη εκδρομή. Το ταξίδι μας ήταν υπέροχο! Φθάσαμε το απόγευμα στο χωριό, ένα όμορφο καταπράσινο κεφαλοχώρι με δύο καταπληκτικές βρύσες, την Αρχόντω με 4 στόματα και την Κρυστάλλω με 8. Με χαρακτηριστικά πειρώτικα σπίτια και άφθονα νερά που κυλούν κάτω από γραφικά πέτρινα γεφυράκια. Εκεί τακτοποιηθήκαμε στο ξενοδοχείο «Γαλήνη» και το βράδυ μαζευτήκαμε όλοι μας στην κάπως στενή τραπεζαρία. Άλλοι έπαιζαν χαρτιά, άλλοι διάφορα επιτραπέζια παιχνίδια, άλλοι έβλεπαν τηλεόραση. Η ατμόσφαιρα ήταν χαρούμενη και επειδή ψιλόβρεχε, δεν βγήκαμε το βράδυ για φαγητό αλλά αρκεστήκαμε στο τσος και το ζεστό γάλα που μας πρόσφερε ο ξενοδόχος, αφού το μεσημέρι είχαμε φάει αρκετά στο Μενίδι της Άρτας.

Το ξενοδοχείο ήταν αρκετά ζεστό. Στο σαλόνι υπήρχε τζάκι, φλοκάτες, κεντημένο στο χέρι τραπεζομάντιλο και κοντά μας περιφερόταν ένας γάτος, που μας έκανε πολλά παιχνίδια. Ήμασταν βλέπετε πολλές γυναίκες εκεί. Αυτή η γωνιά πράγματι ήταν πολύ όμορφη.

Την άλλη ημέρα, επισκεφθήκαμε το ωραίο χωριό Κυψέλη και τι σύμπτωση! Βρήκαμε την ταβέρνα του Τρύφωνα(!), όπου και φάγαμε, αφού πρώτα επισκεφθήκαμε το γεφύρι της Πλάκας, που είναι το μεγαλύτερο μονότοξο πέτρινο γεφύρι της Ελλάδας με άνοιγμα καμάρας 40 μ. κτισμένο το 1866. Εδώ βρίσκονταν τα σύνορα της Ελλάδας μέχρι το 1913, γι' αυτό και υπήρχε τελωνείο που σώζεται μέχρι σήμερα.

Ανήμερα τα Χριστούγεννα ξεκινήσαμε για το ορεινό και όμορφο χωριό Καταρράκτη. Τι μα-

γεία ήταν η διαδρομή! Τι πράσινο υπήρχε! Δυστυχώς όμως στο δρόμο έπεσε πολλή ομίχλη και γι' αυτό αναγκαστήκαμε να γυρίσουμε στο Αθαμάνιο. Εκεί το μάτι μας έπεσε σε μια ψποταριά, όπου γυρνούσε η σούβλα ψήνοντας ένα χοιρινό και ένα κατσίκι. Ρωπήσαμε λοιπόν, αν μπορούσαν να μας εξυπηρετήσουν. Ευτυχώς η απάντηση ήταν θετική και όλοι ορμήσαμε στα τραπέζια. Το πιο ωραίο όμως ήταν ότι οι άνθρωποι του μαγαζιού ήσαν κεφάτοι και μας έβαλαν τοπική πειρώτικη μουσική και λίγα νησιώτικα, όλοι μας χορέψαμε και ο «οπερατέρ» μας τράβηξε βίντεο. Τρύφωνα, σε ευχαριστούμε!!

Το βράδυ πάλι, μετά το ζεστό τσάι μας στο καφενείο του χωριού, μαζευτήκαμε στο ξενοδοχείο μας και πάλι το χαρτί έδωσε και πήρε καθώς και επιτραπέζια παιχνίδια.

Το Σάββατο το πρωί έβρεχε και είχε αρκετή ομίχλη. Ντυθήκαμε καλά πήραμε τις ομπρέλες μας και ανεβήκαμε στον Άγιο Γεώργιο, ένα μοναστήρι του 1700 που είναι το αντίστοιχο της Αγίας Λάυρας των Καλαβρύτων. Εκεί μαζεύτηκαν οι σπλιρχηνοί του Σουλίου και της περιοχής και αποφάσισαν την απελευθέρωση της Ηπείρου. Το τοπίο και εκεί είναι υπέροχο.

Το απόγευμα επισκεφθήκαμε το Πέτα της Άρτας, όπου έγινε το 1822 η μεγάλη μάχη Ελλήνων και φιλελλήνων με τους Τούρκους. Υπάρχουν πλάκες με τα ονόματα όλων των φιλελλήνων που έδωσαν τη ζωή τους για την απελευθέρωση της Ηπείρου μας.

Έτσι την άλλη ημέρα, Κυριακή, γεμάτοι όλοι μας με ωραίες εντυπώσεις και με συγκίνηση για τις ωραίες στιγμές που περάσαμε όλοι μαζί ξεκινήσαμε την επιστροφή μας στην Αθήνα και με κάποια θλίψη όμως, που θα αποχωριζόμασταν μετά τόσες όμορφες στιγμές που περάσαμε μαζί.

Να είμαστε καλά και καλή αντάμωση σε άλλες εκδρομές.

ΟΙ ΠΛΑΤΕΙΕΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Πλατεία Ομονοίας

ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΣ ΔΗΜΑΚΑ

Κάθε φορά που βρίσκομαι στο κέντρο της Αθήνας προσπαθώ με κάθε τρόπο να αποφύγω την Πλατεία Ομονοίας. Εκεί συχνάζουν άνθρωποι όλων των φυλών και χρωμάτων. Η ζητιανιά σέρνεται στα πεζοδρόμια, περιέργες φάτσες κυκλοφορούν και σε κάποιους να περπατάς βιαστικά σφίγγοντας γέρα την τσάντα.

Πολλές φορές ξεκοκκίζοντας τις αναμνήσεις μου θυμάμαι, όταν έπαιρναν οι γονείς μου εμένα και τα αδέρφια μου να πάμε στα μαγαζιά να μας πάρουν παπούτσια.

Είχε περάσει η κατοχή και ο εμφύλιος. Η χαρά μας ήταν πολύ μεγάλη γιατί θα περνούσαμε αυτή την πανέμορφη πλατεία. Ήταν κάτασπρη, από πεντελικό μάρμαρο, γεμάτη από ευωδιαστά λουλούδια που ξεχειλίζουν από τα ανθοπωλεία. Και μετά τα ψώνια ακολουθούσε πανδαισία λουκουμάδων στον «Κρίνο». Οι γονείς μας, που με το αίμα της καρδιάς τους μας κράτησαν στη ζωή τα πικρά χρόνια της κατοχής, πατέρες του μετώπου και μάνες της απόγνωσης... τώρα είχε έρθει η ώρα να ζήσουνε και εκείνοι τη χαρά μας πέρα από το νόμο της ανάγκης. Με πόσα λίγα πράγματα γινόμασταν ευτυχισμένα παιδιά.

Τα χρόνια πέρασαν και ο ομφάλιος λώρος της τεχνολογίας που μας συνδέει με την πόλη μας πέρασε και από την Πλατεία Ομονοίας · σιντριβάνια, κυλιόμενες σκάλες, ο γυάλινος δρομέας, μετρό. Παντού πλήθος πολύβουο, απείθαρχο. Και

όμως, η μικρή αυτή Πλατεία έχει και αυτή την ιστορία της που άρχισε από το 1837.

Τα χρόνια εκείνα υπήρχαν στην περιοχή εκτάσεις με δέντρα, πηγάδια, αμπέλια, βάτα και συκιές. Αργότερα οι φράχτες των κτημάτων γκρεμίζονται, τα πηγάδια βουλώνονται με πέτρες και ξεριζώνονται τα αμπέλια. Καθαρίζεται ο τόπος από τα βάτα και τις φραγκοσυκιές. Αφού καθαρίστηκε ο χώρος της πλατείας, πήρε σχήμα τετράγωνο. Στις τέσσερις πλευρές της φυτεύτηκαν διπλή σειρά βελανιδιές και πεύκα. Όταν η Πλατεία πήρε αυτή τη μορφή ονομάστηκε «Πλατεία Όθωνος». Έγιναν μάλιστα επίσημα εγκαίνια προς τιμήν του τότε βασιλιά.

Ο Δήμος τοποθέτησε πέντε φανάρια με λάδι, μα ο φωτισμός ήταν ασήμαντος και το μέρος τόσο έρημο που κάποιοι Αθηναίοι έκλεβαν το λάδι και έτσι ο Δήμαρχος σταμάτησε το φωτισμό! Αργότερα, λίγο πιο πέρα, ο μεγαλοκτηματίας Δημήτρης Χαύτας έκτισε μια έπαυλη. Η περιοχή ονομάστηκε Χαυτεία.

Στην αρχή της οδού Πειραιώς έγινε το πρώτο καφενείο που δούλευε καλά. Μετά έγιναν κι άλλα. Οι μικροκεφαλαιούχοι της εποχής άρχισαν να αγοράζουν από τους παλιούς κτηματίες χωράφια για λίγα πεντόδραχμα. Αφού καταργήθηκε η βασιλεία του Όθωνα, επικράτησε στην Αθήνα ανήσυχη κατάσταση. Στρατός και πολίτες σκοτώνονταν στους δρόμους. Στην Πλατεία Όθωνος γίνανε μεγάλες μάχες. Μια μεγάλη συγκέντρωση έγινε μετά για να επικυρώσει την συμφιλίωση.

Η λέξη «ομόνοια» κυριάρχησε και από εκείνη την ημέρα λέγεται Πλατεία Ομονοίας. Μετά τα γεγονότα αυτά άρχισε να γίνεται το κέντρο της Αθήνας.

Περνούν τα χρόνια και η Ομόνοια γίνεται ολοένα πιο κεντρική, πιο πολυσύχναστη. Στις αρχές του περασμένου αιώνα η πλατεία ασφαλτοστρώνεται. Γίνεται κέντρο κίνησης των τραμ. Αργότερα έγινε η τέλεια μεταμόρφωση. Την ξανασκάψανε, εξαφανίστηκαν τα πεύκα και έγινε ο υπόγειος σιδηρόδρομος Αθήνας-Πειραιά. Και αφού πέρασε η αντάρα της κατοχής, πήρε την ήσυχη όψη που θυμόμαστε όλοι μας, με τα ανθοπωλεία.

Στην Ομόνοια σμίγανε οι εφηβικές συντροφίες έξω από γνωστό φαρμακείο. Εκεί έδιναν τα ραντεβού τους τα αγόρια με τη μπόλικη μπριγιαντίνη στο μαλλί στα κορίτσια με τα φουρώ για να πάνε να χορεύουν ροκ και τσα-τσά. Παιδιά που ζού-

σαν στον απόηχο του εμφυλίου και όμως είχαν πολύ κέφι χωρίς να χρειάζονται ουσίες για να φτιαχτούνε. Δεν τους φόβιζε η προσπάθεια ούτε οι μικρές αποτυχίες. Δεν μας συνέπαιρναν οι επιτυχίες. Είμαστε ευτυχισμένοι γιατί ζούσαμε. Τώρα ζυμώνόμαστε μέσα στην πανσπερμία των ανθρώπων. Μας τρομάζουν οι ξένοι που είναι σκορπισμένοι στην Ομόνοια. Είναι δυστυχισμένοι. Μόνοι στον πόνο τους. Δεν μοιραζόμαστε τίποτα μαζί τους. Από φόβο; Ίσως ...

Ξέφυγαν οι νεανικές εικόνες και η πόλη μας αντιστέκεται στο βάνουσο χέρι του χρόνου. Στις γιγαντοαφίσσες χαμογελούν αισιόδοξα πρόσωπα νεανικά διαφημιζοντας διάφορα προϊόντα. Άνοιξαν ορίζοντες. Ο κόσμος πλάτυνε. Ας ελπίσουμε... Αύριο καινούργια μέρα ξημερώνει.

Α Π Ρ Ι Λ Ι Ο Σ

ΠΑΣΧΑ ΣΤΗΝ ΚΑΛΑΜΑΤΑ

Μεγάλη Πέμπτη 1 έως 5 Απριλίου

Πληροφορίες στο Σύλλογο και στην ιστοσελίδα μας.

ΔΑΦΝΗ ΑΧΑΪΑΣ

Κυριακή 18 Απριλίου

Αναχώρηση 7.30 πμ. για Δάφνη Αχαΐας μέσω Τρίπολης. Αφιξη στο χωριό, περιήγηση στις εγκαταστάσεις rafting στο Λάδωνα. Μικρές πεζοπορίες γύρω από το χωριό. Το απόγευμα επιστροφή στην Αθήνα.

Αρχηγός από το Δ.Σ.

ΔΕΣΦΙΝΑ - ΧΡΥΣΟ

Κυριακή 25 Απριλίου

Αναχώρηση στις 8:00 για τη Δεσφίνα. Η πεζοπορική ομάδα θα αναχωρήσει για το Χρυσό. Ώρες πεζοπορίας 4. Όσοι δεν πεζοπορήσουν θα παραμείνουν στο Χρυσό για περιπάτους στην περιοχή. Το απόγευμα αναχώρηση για Αθήνα.

Αρχηγός από το Δ.Σ.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Τετάρτη 28 Απριλίου στις 20.00 στην Αίθουσα του Αττικού

Επανάληψη της βιντεοπροβολής του κ. Τρύφωνα Αναγνωστόπουλου με θέμα: «ΝΕΠΑΛ - Μια ανεπανάληπτη εμπειρία».

Μ Α Ϊ Ο Σ

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ - ΑΡΑΚΥΝΘΟΣ

Σάββατο 1 έως Κυριακή 2 Μαΐου

Σάββατο: Αναχώρηση στις 8:30 για Μεσολόγγι με ενδιάμεσες στάσεις. Τακτοποίηση στο ξενοδοχείο «LILBERTY». Απόγευμα ελεύθερο για γνωριμία με την πόλη και επίσκεψη των ιστορικών χώρων.

Κυριακή: Μετά το πρωινό η ορειβατική ομάδα θα πραγματοποιήσει ανάβαση στον Αράκυνθο από τον Αγ. Γεώργιο Συβίστας. Ώρες πορείας 5. Η τουριστική ομάδα θα επισκεφθεί το Αιτωλικό και τον Αστακό. Το απόγευμα μετά την επιστροφή της ορειβατικής ομάδας αναχώρηση για Αθήνα.

Αρχηγός από το Δ.Σ.

ΜΑΙΝΑΛΟ - ΜΟΝΟΠΑΤΙ ΤΟΥΛΙΠΑΣ

Κυριακή 9 Μαΐου

Αναχώρηση στις 8:00 για σήραγγα Αρτεμισίου - Χιονοδρομικό Μαινάλου. Πορεία στο πανέμορφο δάσος μέσα στα γεμάτα τουλίπες λιβάδια. Ώρες πορείας 4. Όσοι δεν πεζοπορήσουν θα παραμείνουν στη Βλαχέρνα για περιπάτους και φαγητό. Μετά την επιστροφή των πεζοπόρων αναχώρηση για Αθήνα.

Αρχηγός από το Δ.Σ.

ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ - ΠΟΛΥΔΡΟΣΟ - ΚΕΛΑΡΙΑ

Κυριακή 16 Μαΐου

Αναχώρηση στις 8:00 για Λιβάδια Παρνασσού, απ' όπου μπορούν να αναχωρήσουν όσοι επισκεφθούν το Κωρύκειο άντρο και τη γύρω περιοχή. Φαγητό στα Λιβάδια. Οι λοιποί εκδρομείς θα οδοιπορήσουν από τη θέση Κελάρια μέχρι το Πολύδροσο, όπου θα τους παραλάβει το πούλμαν. (ώρες πορείας 3,30). Μετά την συνάντηση των δύο ομάδων επιστροφή στην Αθήνα.

Αρχηγός από το Δ.Σ.

ΚΟΖΑΝΗ - ΒΕΛΒΕΝΔΟΣ

Σάββατο 22 έως Δευτέρα 24 Μαΐου

(Τρίήμερο Αγίου Πνεύματος)

Σάββατο: Αναχώρηση στις 7:30 για Κοζάνη, Βελβενδό με ενδιάμεσες στάσεις. Άφιξη στο χωριό Νεραίδα και τακτοποίηση στο ξενοδοχείο. Απόγευμα ελεύθερο και το βράδυ φαγητό και διασκέδαση σε ταβέρνα του χωριού.

Κυριακή: Μετά το πρωινό αναχώρηση για πεζοπορία. Όσοι δεν περπατήσουν θα επισκεφθούν τη Βελβενδό. Το βράδυ φαγητό και διασκέδαση σε ταβέρνα του χωριού.

Δευτέρα: Επίσκεψη του φράγματος του Αλιάκμονα. Μεσημεριανό φαγητό και επιστροφή στην Αθήνα.

Αρχηγός από το Δ.Σ.

ΧΕΛΜΟΣ

Κυριακή 30 Μαΐου

Αναχώρηση στις 7:30 για Καλάβρυτα - Χιονοδρομικό κέντρο Χελμού. Η πεζοπορική ομάδα θα πραγματοποιήσει τη διαδρομή από το χιονοδρομικό κέντρο έως το Μέγα Σπήλαιο. Ώρες πορείας 4. Όσοι δεν πεζοπορήσουν θα παραμείνουν στα Καλάβρυτα για περιπάτους και φαγητό. Μετά την επιστροφή των πεζοπόρων αναχώρηση για Αθήνα.

Αρχηγός από το Δ.Σ.

Ι Ο Υ Ν Ι Ο Σ

ΠΛΑΝΗΤΕΡΟ - ΣΠΗΛΑΙΑ ΛΙΜΝΩΝ

Κυριακή 6 Ιουνίου

Αναχώρηση στις 7:30 για Καλάβρυτα. Επίσκεψη των σπηλαίων. Φαγητό, ξεκούραση και επιστροφή στην Αθήνα.

Αρχηγός από το Δ.Σ.

ΠΑΥΛΙΑΝΗ - ΓΚΙΩΝΑ

Σάββατο 12 έως Κυριακή 13 Ιουνίου

Σάββατο: Αναχώρηση στις 8:00 για Καμένα Βούρλα - Παύλιανη. Τακτοποίηση στο ξενοδοχείο, περίπατος στη γύρω περιοχή. Το βράδυ φαγητό και διασκέδαση σε ταβέρνα.

Κυριακή: Αναχώρηση νωρίς το πρωί με φορτηγά για καταφύγιο Π.Ο.Α. απ' όπου θα αρχίσει η ανάβαση στην κορυφή Πυραμίδα της Γκιώνας. Διάρκεια πορείας 4 ώρες. Όσοι δεν ακολουθήσουν την ορειβατική ομάδα θα επισκεφθούν το χωριό Πυρά. Μετά την επιστροφή των ορειβατών αναχώρηση για Αθήνα.

Αρχηγός από το Δ.Σ.

ΝΑΥΠΛΙΟ - ΜΠΟΥΡΤΖΙ - ΚΑΡΑΘΩΝΑΣ

Κυριακή 20 Ιουνίου

Αναχώρηση στις 7:30 για το ιστορικό Ναύπλιο. Μετά από μικρή περιήγηση, αν είναι εφικτό, θα επισκεφθούμε το Μπούρτζι. Στη συνέχεια μπάνιο στον Καραθώνα. Το απόγευμα επιστροφή στην Αθήνα.

Αρχηγός από το Δ.Σ.

ΡΟΒΙΕΣ - ΕΥΒΟΙΑ

Κυριακή 27 Ιουνίου

Αναχώρηση στις 7:30 για Ροβιές μέσω Αρκίτσας για Αιδηψό με F/B και στη συνέχεια για την όμορφη παραλία των Ροβιών. Μπάνιο, φαγητό, ξεκούραση και το απόγευμα αναχώρηση για Αθήνα.

Αρχηγός από το Δ.Σ.

Ι Ο Υ Λ Ι Ο Σ

ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (ΠΑΡΑΛΙΑ ΔΡΕΠΑΝΟΥ)

Σάββατο 3 έως Κυριακή 4 Ιουλίου

Πληροφορίες στον Όμιλο

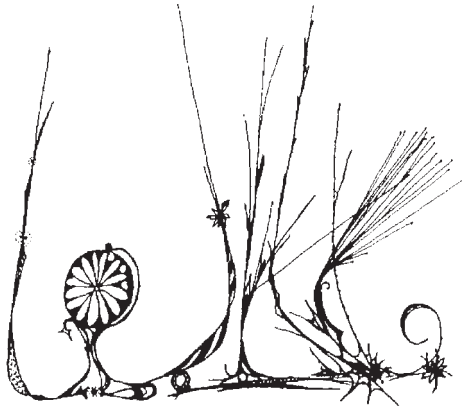
«Πολυλίμνιο Μεσσηνίας»

Φωτογραφία: Μαίρη Μορφοπούλου

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΗ ΔΙΛΜΠΟΗ, «ΠΕΤΡΑΔΙΑ»

Αγάπη

- * Όπως γεννήθηκε το φως, γεννήθηκε η αγάπη.
- * Απ' την αγάπη πιο πολύ, λατρεύω την αλήθεια.
- * Μάρμαρα δίχως πρόσωπα τα δίχως μάτια αγάπη.
- * Η κάμπια απ' την αγάπη της γίνεται πεταλούδα.
- * Η αγάπη είναι πολεμιστής, ντυμένη περιστέρι.
- * Είσαι η γωνία που το φως κι η αγάπη συναντιώνται.
- * Άγιασε τί είχε στην ψυχή του εφτά πληγές αγάπης.
- * Δεν αγαπάνε τα θεριά κι οι αγάπες δεν ξεσκίζουν.
- * Μες στο κουκούλι της αγάπης βρίσκεται ο θεός μας.
- * Γιατί αγαπάς, μοιάζεις με φως γλυκύ στις χρυσαλίδες.

Θάλασσα

- * Θάλασσα την αγκάλη μου σ' απλώνω γι' ακρογιαλί.
- * Βαθιά στη θάλασσα νησί την μοναξιά του αφήνει.
- * Ήσουν θαλασσινή σπηλιά γεμάτη περιστέρια.
- * Όσοι να βρούμε θάλασσα βαδίζετε όνειρά μου.
- * Είσαι η βοή της θάλασσας, που γίνεται τραγούδι.
- * Φρέσκια γαλάζια θάλασσα τα νιάτα κι αρμενίζουν.
- * Πρόσωπο έχει τη θάλασσα, που λάμπει στο φεγγάρι.
- * Γιαλός και στη ματιά σου εμπρός στάθηκα κυπαρίσσι.

«Κοπή πίτας στο ξενοδοχείο ΠΛΑΖΑ

Χορός μεταμφιεσμένων στο Γύθειο

Φωτογραφία : Τρ. Αναγνωστόπουλος

ΓΥΘΕΙΟ

Τριήμερο αποκριάς 13- 15 Φεβρουαρίου

ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ ΔΟΥΚΑ

Το πούλμαν, ασφυκτικά γεμάτο, ξεκίνησε ακριβώς στην ώρα του για το γνωστό επίνειο της Σπάρτης, το Γύθειο. Δεν είχαμε καλά-καλά ξυπνήσει και τα ζωηρά παιδιά της παρέας άρχισαν το τραγούδι. Τι ωραία φάλτσα τραγούδια ήταν αυτά! Ίσως έκαναν προθέρμανση για το αποκριάτικο γλέντι που θα κάναμε το βράδυ.

Το Γύθειο, λαμπερό κάτω από τον μεσημεριανό ήλιο, και μια θάλασσα γαλήνια μας υποδέχτηκαν μετά από αρκετές ώρες ταξιδιού.

Το κέντρο όπου μας οδήγησε το βράδυ το πούλμαν, λίγο πιο έξω από την πόλη, ήταν συμπαθέστατο, ζεστό με πρωτότυπη αποκριάτικη διακόσμηση.

Οι Αττικοί, σύμφωνα με το έθιμο, εμφανίστηκαν μασκαρεμένοι, εκτός από τους πολύ σοβαρούς(!), που ντύθηκαν τα βραδινά τους ρούχα. Τι πανδαισία χρωμάτων ήταν αυτή! Κλασικές αλλά και πρωτότυπες στολές κυριάρχησαν στο κέντρο. Μια γλυκειά Ισπανίδα με καστανιέτες στα χέρια, ένας γκριζος κεφάλας γάιδαρος (πολύ ζωηρός), δύο Άραβες -ο ένας μάλλον κοντός, ο άλλος πανύψηλος-, μια Πακιστανή, μια νοικοκυρά κακάσχημη με τα ρόλεϋ στο κεφάλι, μια στρουμπουλή Μινι-Μάους, μια γουρουνόμορφη εκδοχή της νέας γρίπης, δύο παρδαλοί, χαμογελαστοί κλόουν και άλλοι που αρκέστηκαν σε μία μάσκα, ένα καπέλο ή ένα μποά. Αλλά εκείνη που έκλεψε την παράσταση ήταν μια ψηλή στρουμπουλή Χαβανέζα όλο χάρη και

τσαμπινιά να την πεις στο ποτήρι. Μαζί με την επίσης Χαβανέζα φίλη της (με διαφορά ύψους) χόρευε τόσο λικνιστικά, τόσο ερωτικά με τη χορτάρινη φούστα της να σειέται γύρω από τα τροφαντά μπουτάκια της, που σου ερχόταν ζαλάδα! Όλα τα παιδιά στην πίστα λοιπόν και το γλέντι πήρε κι' έδωσε.

Κοιμηθήκαμε με τον απόηχο της μουσικής στ' αυτιά μας και το πρωί ξεκινήσαμε για την εκδρομή μας στο Ταίναρο, το νοτιότερο άκρο της Πελοποννήσου.

Η πορεία μας ξεκίνησε εν μέσω θεελλωδών ανέμων που μπορεί, χωρίς υπερβολή, να έφταναν το 8 μποφόρ. Δεν είχε άδικο ο αρχηγός που μας είπε, χαριτολογώντας, ότι έπρεπε να βάλουμε πέτρες στις τσέπες μας. Δαρμένοι από τον αέρα και με βήματα παραπαίοντα σαν των μικρών που μαθαίνουν να περπατάνε προσπαθήσαμε να βρούμε την ισορροπία μας στο βραχώδες, εν πολλοίς, μονοπάτι.

Φθάσαμε επί τέλους στην άκρη του βράχου όπου δεσπόζει ο φάρος του Ταϊνάρου. Άγρια, μολυβένια θάλασσα και το μάτι του φάρου να βλέπει ως το τέλος του ορίζοντα. Σιωπή που διακόπτεται από το σφύριγμα του αέρα και τα κρωξίματα των γλάρων. Ξαποστάσαμε λίγο και κουβεντιάσαμε με το φανταράκι που έκανε εκεί τη βάρδια του.

Όσοι δεν περπάτησαν, επισκέφθηκαν τα ερείπια του ναού του Ποσειδώνα που βρίσκονται στην περιοχή.

Στην επιστροφή και καθώς πλησιάζουμε στην Αρεόπολη το τοπίο αρχίζει να γίνεται τυπικά μανιάτικο. Η βλάστηση λιγοστεύει, γκρίζοι βράχοι κλείνουν μέσα τους μικρούς οικισμούς από πέτρινα σπίτια με πυργίσκους.

Η Αρεόπολη, πρωτεύουσα της Μάνης, που ονομάστηκε έτσι προς τιμήν του θεού του πολέμου Άρη, είναι μια όμορφη πόλη με πετρόχιστα σπίτια και μια μεγάλη πλατεία, όπου βρίσκεται το άγαλμα του Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη.

Η ημέρα της επιστροφής στάθηκε ευνοϊκή για ένα προσκύνημα στη βυζαντινή κατροπολιτεία του Μυστρά. Πόλη φάντασμα που υπήρξε πρωτεύουσα του βυζαντινού, τούρκικου και βενετσιάνικου Μοριά είναι αντιπροσωπευτικό δείγμα

βυζαντινής πόλης του 14ου και 15ου αι., όπου η χάρη των εκκλησιών του –συχνά διακοσμημένες με θαυμάσιες τοιχογραφίες– έρχεται σε αντίθεση με την τραχύτητα των κατοικιών και των ανακτόρων που ήταν αμφιθεατρικά χτισμένα σε μια απότομη πλαγιά. Περάσαμε και θαυμάσαμε για άλλη μια φορά την εκκλησία της Αγ. Σοφίας, το μοναστήρι της Παντάνασσας και τη Μητρόπολη. Ο ψηλός αυτός λόφος με τα μοναστήρια και τις εκκλησιές του, τα σπίτια φαντάσματα, τα ελικοειδή δρομικά είναι ένας από τους πιο εντυπωσιακούς χώρους της Ελλάδας.

Πήραμε άλλοτε σιωπηλά, άλλοτε φασαριόζικα το δρόμο της επιστροφής.

Και του χρόνου να 'μαστε καλά.

«Βάθεια Μάνης»

Φωτογραφία: Γιώργος Βετσόπουλος

Το έθιμο της Πρωταπριλιάς

ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

Τα ψέματα της πρωταπριλιάς είναι ένα έθιμο που μας έχει έρθει από την Ευρώπη. Υπάρχουν διάφορες εκδοχές σχετικά με τον τόπο και το χρόνο που γεννήθηκε το έθιμο αυτό. Δύο από αυτές, όμως, είναι οι επικρατέστερες.

Σύμφωνα με την πρώτη εκδοχή, το έθιμο ξεκίνησε από τους Κέλτες. Λαός της βορειοδυτικής Ευρώπης, οι Κέλτες, ήταν δεινοί ψαράδες. Η εποχή του ψαρέματος ξεκινούσε την 1η Απριλίου. Όσο καλοί ψαράδες όμως και να ήταν, την εποχή αυτή του χρόνου τα ψάρια πιάνονται δύσκολα. Έτσι και αυτοί, όπως προσταζέει ο κώδικας δεοντολογίας των ψαράδων όλων των εποχών, έλεγαν ψέματα σχετικά με το πόσα ψάρια είχαν πιάσει. Αυτή η συνήθεια έγινε με το πέρασμα του χρόνου έθιμο.

Η δεύτερη εκδοχή, που θεωρείται και πιο βίαιη ιστορικά, θέλει γενέτειρα του εθίμου τη Γαλλία του 16ου αιώνα. Μέχρι το 1564 η πρωτοχρονιά των Γάλλων ήταν η «1η Απριλίου». Τη χρονιά αυτή όμως, και επί βασιλείας Καρόλου του 9ου, αυτό άλλαξε και πρωτοχρονιά θεωρούνταν πλέον η 1η Ιανουαρίου. Στην αρχή αυτό δεν το δέχτηκαν όλοι οι πολίτες. Οι αντιδραστικοί συνέχιζαν να γιορτάζουν την, παλαιά πλέον, πρωτοχρονιά τους την 1η Απριλίου, ενώ οι υπόλοιποι τους έστελναν πρωτοχρονιάτικα δώρα για να τους κοροϊδέψουν. Το πείραγμα αυτό μετατράπηκε με τον καιρό σε έθιμο.

Το έθιμο αυτό ήρθε και στην Ελλάδα και διαφοροποιήθηκε αποκτώντας μια ελληνική χροιά. Η βασική ιδέα βέβαια παρέμεινε ίδια. Λέμε αθώα ψέματα με σκοπό να ξεγελάσουμε το «θύμα» μας. Σε κάποιες περιοχές της πατρίδας μας θεωρούν ότι όποιος καταφέρει να ξεγελάσει τον άλλο, θα έχει την τύχη με το μέρος του όλη την υπόλοιπη χρονιά. Σε κάποιες άλλες πι-

στεύουν ότι ο «θύτης» θα έχει καλή σοδειά στις καλλιέργειές του. Επίσης το βρόχινο νερό της πρωταπριλιάς θεωρούν μερικοί ότι έχει θεραπευτικές ιδιότητες. Όσο για το «θύμα», πιστεύεται ότι, σε αντίθεση με τον «θύτη», θα έχει γρουσουζιά τον υπόλοιπο χρόνο και πιθανότητα, αν είναι παντρεμένος, θα χήρευει γρήγορα.

Σύμφωνα με τον Έλληνα λαογράφο Λουκάτο το έθιμο αυτό αποτελεί ένα σκόπιμο «ξεγέλασμα των βλαπτικών δυνάμεων που θα εμπόδιζαν την όποια παραγωγή» όπως είναι η αρχή του μήνα τόσο για το Μάρτιο, όσο και τον Απρίλιο υποχρεώνοντας πολλούς να λαμβάνουν διάφορα «αντίμετρα» (αλεξίκακα μέτρα). Επίσης και ο Έλληνας λαογράφος Γ. Μέγας συμφωνεί πως η πρωταπριλιάτικη

«ψευδολογία» παραπλανά ελλοχεύουσες δυνάμεις του κακού, έτσι ώστε να θεωρείται από το λαό ως σημαντικός όρος μαγνητικής ενέργειας (έλξης ή αποτροπής) για μια επικείμενη επιτυχία.

Τον προηγούμενο αιώνα η τεχνολογία βοήθησε κάποιους να ξεγελάσουν χιλιάδες άτομα την ημέρα αυτή. Για παράδειγμα μια αμερικάνικη εφημερίδα δημοσίευσε ένα άρθρο στις αρχές του 20ου αιώνα, στο οποίο αναφερόταν ότι ο Τόμας Έντισον είχε εφεύρει μια μηχανή η οποία μετέτρεπε το νερό σε κρασί. Φανταστείτε τη χαρά όλων των «μερακλήδων» της εποχής. Οι μερακλήδες μπορεί να χάρηκαν, αλλά οι μετοχές των εταιριών παρασκευής και διακίνησης οίνου σημείωσαν κατακόρυφη πτώση στο χρηματιστήριο.

Παρόμοια ρεπορτάζ συνεχίζονται όμως μέχρι και σήμερα σχεδόν από το σύνολο των μαζικών μέσων επικοινωνίας που τις περισσότερες φορές αγγίζουν σημαντικά θέματα οικονομίας, διασκέδασης και άλλα.

